

Я. Р. Дашкевич

Петрякова Фаїна Сергіївна

ПЕТРЯКОВА Фаїна Сергіївна (23. 09. 1931, м. Старий Бихов, нині м. Бихов Могильовської обл., Білорусь — 05. 06. 2002, Львів) — мистецтвознавиця. Доктор мистецтвознавства (1993). Членкиня НСХУ (1976), Спілки критиків та істориків мистецтва (Львів, 1999). Закінчила філологічний факультет Львівського університету (1954), факультет теорії та історії мистецтва Інституту живопису, скульптури й архітектури (Ленінград, нині Санкт-Петербург, 1967). У 1954—57 — викладач російської мови та літератури Сокальського педагогічного училища (Львівська обл.); 1957—63 — бібліограф Львівського будинку офіцерів Прикарпатського військового округу; від 1963 — молодший, від 1975 — старший науковий співробітник, 1967—72 — завідувач фондів Музею етнографії та художнього промислу; 1992—2002 — старший науковий співробітник відділу мистецтвознавства Інституту народознавства НАНУ (обидва — Львів); професор Львівської АМ. Досліджувала проблеми історії та теорії українського гутного скла, фаянсу й порцеляни, єврейського декоративно-ужиткового мистецтва Галичини. Укладачка (та співкладачка) альбомів: «Мечислав Павловський» (1972), «Українське народне мистецтво. Кераміка і скло» (розділ «Українське народне скло», 1974), «Державний музей етнографії та художнього промислу АН УРСР» (1976), «Сучасне українське художнє скло» (1980; усі — Київ); каталогів: «Скло, художник, завод» (1984), «Зиновія Масляк. Скло» (1985), «Скло Андрія Бокотєя», «Скло Франца Черняка» (обидва — 1988), «Пластика из стекла Виталия Гинзбурга», «Львівська кераміка», «Художній фарфор України кінця XVIII —XIX ст.» (усі — 1989), «Марія Курочка-Пінас», «Фарфор України. 200 р.» (обидва — 1992), «Львівська академія мистецтв. Кафедра художнього скла» (1998; усі — Львів) тощо.

Основні праці

Українське гутне скло. К., 1975; Украинский художественный фарфор (конец XVIII — начало XX ст. К., 1985; Максимилиан Гольдштейн — известный деятель культуры Галиции первой половины XX столетия: Страницы биографии. Москва, 1994; Из спостережень над єврейським фаянсовим художнім ремеслом другої половини XIX — початку XX століть (Любича-Королівська) // Зап. НТШ: Пр. Комісії образотвор. та ужитк. мист-ва. Т. 236. Л., 1998; Фарфор Баранівки (До 200-літнього ювілею) // Укр. гончарство: Нац. культурол. щоріч. За роки 1996—99. Опішня, 1999. Кн. 4; Спасо-Межигірський монастир: образ святині в історико-художньому ландшафті України II тисячоліття // Народознавчі зошити. 2003. № 1—2.

Рекомендована література

1. Грималюк Р. Бог у деталях: Спогад про Фаїну Петрякову // Укр. керамол. журн. 2002. № 3;
2. Космолінська Н. Сяйлива // Поступ. 2002, 11 черв.;
3. Дашкевич Я. Пам'яті Фаїни Петрякової // Родовід. К., 2003;
4. Врочинська Г. Срібна нитка Фаїни Петрякової // Голос України. 2004, 5 черв.

Бібліографічний опис:

Петрякова Фаїна Сергіївна / Я. Р. Дашкевич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884785>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).